Ч. 237. Субота 31 (18) жовтня 1908. Рік XVIII

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З краевого сойму. — До ситуациї. — З австрийскої делеґациї.

Передвчерашне вечірне засіданє краевого сойму розпочало ся дуже пізно, бо аж о 8·45 години. На дневнім порядку було першою справою справозданє сільної комісиї про продаж соли під управою Виділу краевого та про внесеня і петициї, що відносять ся до тої справи. Реферував справу п. Мерунович, а з єго реферату виймаємо такі дані:

В 1907 р. побрав краевий Виділ 507.017 сотнарів метричних соли вареної, 117.662 сотнарів метричних камінної соли, 26.333 соли для товару, каїніту 96.431 метричних сотнарів. Комісийне справозданє займає ся головно обниженю ціни топок соли з останного року, яку годі було удержати в висоті 20 сот. по всіх 6000 місцевих заступництвах.

Комісия вносить, щоби приняти до відомости справозданє краевого Виділу та поручає єму, аби 1) не приймав вареної соли, як она недостаточно висушена, або недобре опакована, та аби 2) взяв під розвагу зміну форми топок соли, щоби лекше її опаковувати а також квестию достарчуваня соли до торговлі в пакетах півкілевих і 10-кілевих. Крім того пропонує комісия візвати правительство, аби поробило ріжні зарядженя задля викінченя та управильненя орґанізациї продажи соли в Галичині; аби обнизило тарифу перевозу ріжних родів соли зелізницями; аби оповістило висліди досьвідів з поташовою солию в Калуши, Моршині і Стебнику; аби супротив сеґорічних елементарних нещасть достарчило безплатно значнійшої скількости соли для товару та аби загалом улекшувало властителям товару користає з сировиці, а вкінци, аби перевело обниженє фіскальної ціни споживної соли для людий.

В дальшій дискусиї забрав перший голос пос. Васунґ, який представив відносини, що витворили ся по зниженю ціни соли в липни б. р., та поставив отсї постуляти, які край має поставити правительству: 1) щоби в Величці видавало сіль ліпшу та зарядило пошукуваня за новими покладами камінної соли; 2) щоби знижило зелізничі тарифи а через те уможливило висшу провізию для крамарів; 3) щоби видавало сіль для товару; 4) щоби достарчувало меленої соли т. зв. шибової, або достарчувало для західної Галичини соли вареної. Від краевого Виділу треба вимагати: 1) щоби достарчував рівномірно соли для всїх околиць; 2) аби цілу знижку тариф відступив на провізию дрібним крамарям; 3) аби спори між головним відбирачем та крамарями управильнював швидко та 4) щоб сьміло ставив свої домаганя до зарядів салїн і не брав лихої соли.

Пос. Маршалкович, який був референтом внесеня пос. Куровця в справі добуваня сильвіну представив велику вагу, яку буде мати той мінерал для краевого добробуту, бо він перевисшає своїм заключенєм поташового кисия в пятеро каїніт штрасфуртскиї. Поклад калуского сильвіну має 18 метрів грубости. Крім того згадує бесідник про відкрите 3 метрової верстви каїніту в стебницкій копальни. Коли-ж правительство ослонює то відкрите тайною, то бесідник пропонує резолюцию, поручаючи краевому Виділови, щоби роздобув у правительства вияснення що до висліду ґеольоґічних дослідів, переведених в Калуши і Стебнику, та щоби на основі одержаних вияснень уложив проект з'ужиткованя тамошних копалин для краевого рільництва та щоби увійшов з правительством в переговори що до введеня того проекту в житє і здав соймови справу на найблизшій сесиї.

Пос. о. Сеник обговорював селяньскі кло-

---

3)

ПО БАЛКАНЬСКІМ ПІВОСТРОВІ.

(Після Гессе-Вартеґґа, Колера і др. зладив К. Вербенко).

(Дальше)

Мало є таких міст — каже Вартеґґ — в котрих би улиці, доми і жителі так мало годились до себе, як в Софиї. Коли подивити ся на місто досьвіта, заким ще люди повстають, то можна би гадати, що єсть ся в Будапешті або на якімсь передмістю Відня: широкі улиці, обсаджені тінистими деревами, знаменитий брук, вигідні тротоари, електричне осьвітленє, водопроводи та чиншеві палати на кілька поверхів наймоднійшого стилю. Довгі ряди тих домів сягають аж до самої середини міста, де підносять ся пишні будівлї, церкви, школи, касарні і такі величаві палати як театр, будинок почтовий і палата правительства — все то новісеньке, добре удержане і чисте. Коли відтак по сходї сонця повиходять люди, то здає ся, як би ми опинили ся в якімсь словацкім селї. Не видко більше нікого лиш самих селян, до того трохи Жидів, Циганів, відтак тандиту, ярмарок на худобу і торг на дерево та всїляку городнину.

То й через цілий день не зміняє ся. Надармо ждемо все ще на якихсь міских людий, на стрійків в европейскім одїню, на елеґантні дами, карити і порядні дорожки та на жвавих фіякрів — їх не видко. Хтось би гадав, що побачить модний сьвіт в каварни або довкола тих столичків, що стоять на тротоарі перед нею, як н. пр. в Парижи на Капуциньскім бульварі; тим часом займають там місця Жиди в довгих халатах, селяни в грубих кожухах та якісь бородаті мужчини, що носять штани в холявах. Шукаємо західно-европейских людий на бульварах, що виходять аж на розлоге і дуже урожайне Софійске поле, але не видко нїкого крім селян і селянок. Замість екіпажів гуркотять селяньскі вози з сїном та дровами на топливо, а їх тягнуть воли або довговолосі чорні буйволи. В тих кількох пишних домах, що знаходять ся в осередку міста, де найбільший рух, можна би у виставових вікнах сподївати ся товарів, без яких в західній Европі годї обійти ся, а тим часом замість них виставлені там лиш самі селяньскі ярмарочні фаталашки. Зверха подобає Софія на велике місто, але коли придивити ся в нїм народному житю, то покаже ся, що то лиш велике село. Колиб забрати доми, то остались би лиш селяни, Жиди, Цигани та й маленька частина европейских людий; колиж би забрати більшу часть жителїв Софії, то з неї зробилось би знову европейске місто.

А всеж-таки не зовсім европейске, бо посеред тих новісеньких касарень чиншевих в будапештеньскім стилю виставють десь банї якоїсь мошеї, а понад ними піднимає ся білий мінарет, з котрого ґалєриї муецін що рана і вечера взиває до молитви. Та кого? Чи болгарских селян? Чи може Жидів або циганів? Аж тоді пригадуємо собі, що Софія була пів тисячки літ аж ось до недавна столицею великої турецкої провінциї, осїдком валі'го (намістника) і мушіра (командуючого ґенерала).

А деж подїло ся турецке місто? Деж суть Турки? Між тими сїмдесять тисячами жителїв, що нині замешкують місто, єсть їх всего ледви чи більше як пятьсот! Через цїлих пятьсот лїт турецка культура не витворила нїчого більше, як лиш кілька мошей та касарень. А нарід лишив ся той сам, що був перед турецким панованєм, та й носить на собі ще таку саму одежу, яку колись носив. Хрест перебув півмісяць і поборов єго. Лиш в кількох закутинах удало ся півмісяцеви хрест відперти. Так н. пр. на границі Болгариї і східної Румелії, в дико романтичних Родопских горах. Там дало ся болгарске племя Помаків навернути на іслам а наслїдком того суть дикі ватаги розбишацкі, котрі перед кількома роками зловили були Американку панну Стоне, та ще й нинї непокоять людий, бо власти не можуть їх побороти.

Як з турецких часів так і з передтурецких, з візантийских та римских, задержали ся аж до нинї ще лиш деякі рідкі слїди. Бо працї Софія була й за римских часів значним містом а цар Константин Великий, котрий прийшов був на сьвіт в недалекім Нишу в полудневій Сербії, перебував тут часто і називав се місто „своїм Римом". Але той „Рим" щез зовсім з виїмкою незначних останків з мурів недалеко двірця Гіршової східної зелізниці і старенької церковці сьв. Юра. Она стоїть в самім осередку міста і єсть до половини закопана в земли, як пантеон в осередку Риму, та була

поти з солию та поставив резолюцию, щоби поки буде змінена форма топки соли, заведено єї опаковуванє по десять штук в однім картоні. — Пос. Т. Старух поставив резолюцию з зазивом до правительства, аби сільским громадам не утрудинювано побираня сільної сировиці.

В дальшій дискусиї промовляв пос. Скарбек і Стояловский, який м. и. вказав, що про зниженє ціни соли не може бути мови до того часу, поки буде тревати теперішна угода з Угорщиною, яка виключує всяку можливість зниження ціни соли. По промові пос. Єдинака та члена краєвого Видїлу, пос. Яля, який вказував на поліпшеня, які завів краєвий Видїл в области розпродажи соли, — виголосив пос. Мерунович короткий кінцевий вивід, по чім в голосованю принято внесеня комісиї та посольскі резолюциї м. и. о. Сеника, Старуха і Маршалковича.

По полагодженю справи сільної приступлено до специяльної дискусиї буджетової.

Маршалок ґр. Баденї заявляє, що отвирає дискусию відразу над обома рубриками та замічує, що она має держати ся не лише цифрових внесень, але й цілого предмету, за те не можна вертати до ґенеральної буджетової дебати через політичні і економічні виводи, які відбігають від предмету. По переведеню дискусиї над позициями буджету, зарядить ся окрему дискусию над посольскими внесенями і поправками, а відтак піддасть позициї під суммаричне голосованє.

По тій вказівці почав дискусию над 2-ою рубрикою буджету „репрезентация краю" пос. Маршалкович. Через те, що в ґенеральній дискусиї не дано партиї центра висловити своїх поглядів, зробив се бесїдник тепер, заявляючи, що єго партия стоїть на становищи енциклїки „Rerum novarum" і хоче зі всіми згоди, отже і з Русинами.

По промовах пп. Скварка і Стояловского принято обі рубрики, а п. Маршалок закрив засїданє.

Вчерашне засїданє розпочало ся о год. $10^1/_2$ рано. Зараз по відчитаню петиций забрав голос пос. ґр. Ст. Тарновский, щоби мотивувати своє нагле внесенє, яке вимагає, аби сойм вислав до Цїсаря депутацию зі зложенєм чолобитні з приводу 60-лїтного ювилею та аби краєвий Маршалок уложив листу членів сеї депутациї та предложив єї соймови. Наглячість внесеня принято та ухвалено і саме внесенє.

По приступленю до дневного порядку продовжено місту Краковови право побираня громадскої оплати від пива, дозволено громаді й двірскому обшарови в Бушині побирати митнчі оплати на р. Бялій, а двірскому обшарови в Гумнисках побирати митничі оплати від двох перевозів через Дунаєць, вкінци ухвалено вилучити присілок Березів середний із звязи громади Березів вижний і утворити з него самостійну адміністрацийну громаду.

По тім почала ся дискусия над зміною будівельного закона з 15 мая 1907, в справі унормованя взаїмних відношень будинків по селах і місточках, про що були в сїй сесиї поставили внесеня посли Стила і Винничук. По представленю комісийних внесень єї референтом, пос. Дудикевичем критикували дотеперішний будівельний закон пос. Стила і Вітос а відтак пос. Л. Винничук, який вимагав, аби 300-метрове віддаленє, в якім будинок можна вкривати неогнетревалими материялом, обовязувало лише двірскі обшари й місточка. За теж по селах повинно обовязувати віддаленє 20—30 метрів від хати. Дальше домагає ся бесїдник, аби замість віддаленя 5-метрового вставлено 3-метрове віддаленє одного будинку ку від другого того самого властителя, на що треба дозволу повітового видїлу. В голосованю принято внесеня комісиї, а п. Маршалок закрив засїданє, назначивши слїдуюче на 7 год. вечером.

При оногдашнім виборі заступників членів краєвого Видїлу вибрано заступниками пп. Єнджейовича, Ганчаковского і Салю.

В часї передвчерашного делеґацийного обіду в Будапешті звернув ся Цїсар до пос. Василька з такими словами: Ваше поведенє в делеґациях є дуже патріотичне. Я висловлюю Вам своє признанє! На те відповів він: Дякуючи Вашому Величеству за милостиве признанє находжу ся в щасливім положеню сконстатувати, що вся руска інтеліґенция і публична опінїя Галичини і Буковини одобрює моє поведенє в делеґациях, ізза чого також мій галицкий товариш п. Цеглиньский висловив ся вчера в делеґациях в подібнім дусї. Цїсар відповів: „Тїшу зя також, що у Львові спокій!" Делегат Василько замітив на те: Так, Ваше Величество! Визначну заслугу має в тім новий Намістник, котрий готов здобути собі довіре руского населення!" До делеґата ґр. Водзїцкого висказав Цїсар дуже похвальні слова про дїяльність галицкого сойму; особливо вказав на спокій і розвагу, котрі панують над всіми роботами, та виразив радість, що всї сторонництва працюють згідно. Делегат Водзїцкий відповів на те, що розважне поведенє українського клюбу соймового богато причинило ся до сего, та розказав Монархови про події, котрі довели до вибору посла Кивелюка до краєвого Видїлу. Цїсар висказав на се своє живе вдоволенє.

так само як пантеон в перших часах поганьскою сьвятинею. Справдешнє чудо, що она перебула всї війни і заворушеня! Якжеж бо тут лютили ся Гуни! А чого не має на своїй совісти Аттіля, той справдешний мадярский „бич божий"! Відтак перед одинайцяти сотками літ прийшли були з над Волги якісь Волгари або Болгари а в 1382 попалось місто в турецкі руки. Розуміє ся, що они поклали півмісяць на основаній Константином Великим церковци сьв. Юра і назвали єї Гїл-Джама т. є. рожева мошея. Бож преці край трохи дальше на полудне, то край рож. Треба лиш пригадати собі Казанлик зі своїми полями, засадженими на кілька квадратових миль самими рожами! Ледви що Турки винесли ся, як Болгари поклали знов хрест на місци півмісяця.

Коли я — розповідає Вартеґґ дальше — хотів отворити зелїзні ворота, що замикають церковну площу, положену значно низше під уровенем улиці, визьвірила ся на мене якась стара Болгарка і зачала мене сварити. Она, бачите, на сїм сьвятім для Болгариї місци сушила собі біле! Наконець таки пустила мене, бо я всунув їй в руку випробований з давен давна срібний ключик — пів лева або пів нашої корони. В середині бруд і страшне занедбанє. На вохких, заплїснілих стїнах видко слїди фресків а в однім куті нужденне леговище старої жінки і кілька нових образів.

А як вже виглядає старенька Ая Софія, від котрої пішла назва болгарскої столицї! Саме посеред новісеньких державних будинків, збудованих в найновійшім виставовім стилю, розтягає ся на найвисшій точцї міста пусте поле з румовищем, на котрого однім кінци зроблено тїнистий сквер. Поза ним, межи зарослими травою купами румовища, піднимають ся розвалини великої триковчегової базилїки; двері єї і каблукові отвори замуровані а в горі понад ними піднимає ся плоска баня, на котрій видніє ся хрест. Спорохнявілими сходами виходить ся до малих бічних дверий. В середині ще сумнїйше. Часть криші запала ся а румовище, заросле бурянами, вкриває поміст церкви. Коли я увійшов, вилетїли кракаючи ворони а величезні лилики стали наполохані лїгати в темряві пустого будинку. З колишнього великого престола остались лиш развалини. Старовізантийскі фрески, понищені вже в більшій части вохкостию, вкривають кілька стїн, котрі ще не завалили ся. То колишня соборна церков а пізнїйша головна мошея в Софії. Навіть „міграб", той низьок, в котрім молять ся Турки, а котрий показує їм „кіблю" або ту сторону, в котрій лежить їх сьвяте місто Мекка, остав ся ще в сїм первістно християньскім будинку. А щож стане ся з тими розвалинами? Коло них мають будувати нову велику соборну церков. Поки що ужито гроший, які були до розпорядимости, до будови инших будинків, виставлено навіть величезну оперу, котру торік віддано до публичного ужитку; єсть то один із найбільших і найкрасших театрів у всхідній Европі.

Що пятниці місто дуже оживляє ся, бо то торговий день, котрий стягає до міста тисячі селян з охрестности. На цілім балканьскім півострові не побачите нїгде такої живописної ріжнородности ноші, як тут. Селяни тут держать ся своєї народної ноші так твердо, як рідко де в сьвітї. Мужчини носять кожушки і баранкові шапки, білі штани з сукна подобаючого на повсть, котрі звязують в долині, а замість чобіт або черевиків носять ходаки. Кождий мужчина оперізує ся ще ріжнобарвним поясом, а коли на дворі тепло, то замість кожушків носять рід кафтанів з грубого темного сукна, котрі не запинають а котрі бувають красно повишивані, майже у кождого селянина инакше. Розуміє ся, що ще красше і ріжноріднїйше убирають ся селянки. Коли в пятницю рано перейти ся по Тарґовскій улици або довкола буд на торговици, то можна тут побачити такі строї, як де у великім містї західної Европи, хиба лиш на балях в мясниці. Всюди ріжнорідність красок без делїкатности, оживлений рух без веселости, та ріжнородність ноші і форм, яку можна ледви ще де знайти в Европі.

(Дальше буде).

Новинки.

Львів, дня 30-го жовтня 1908.

— **Іменованя.** Ц. к. Намістництво іменувало інжинїра, Кароля Кіселлю, комісарем надзору котлів парових на повіти старосамбірский і турчаньский з осїдком в Намістництві. — Висший суд краєв. у Львові іменував авскультантами: пров. концепієта поліциї Ад. Немеца, практ. судового дра Едв. Сухецкого і практ. концепт. дирекциї скарбу Ем. Корецкого та практикантів судових: Макса Шмідта, Конс. Настасі, Николая Демчука, Ст. Вуйцїкевича, Йос. Пророка, Людв. Кляйнвехтера, Мирона Буґеру і Дарая Козьмюка; — іменував авскультантами практикантів судових: Ів. Гвоздовича, дра Збіг. Дуламбу, Бер. Вайхерта, З. Старжевского, Йос. Радзївілла, Евг. Купчевка, Ад. Мендрака, Вінк. Волощука, Йос. Менсовича, Стан. Авлїха, Октав. Попеску і Ад. Гельманна.

— **Про обрабованє банку в Будапешті** розповідає касиєр тогож банку Шаффер що слїдує Була якраз 12 год. в полудне і я занятий був з шефом філії замкненем касових рахунків. Ми обчислювали гроші, коли рівночасно отворили ся головні і бічні двері і увійшли 2 мужчини, з котрих один мав темний гавльок на собі, а другий сірий верхник. Они добули зараз револьвери і ножі, змірили ся до нас і крикнули: „Тихо бути, анї слова, бо стріляємо! — Один з них лишив ся коло дверий звернений до каси, змірив ся до мене і крикнув, щоби я відступив ся від каси. Я зачинив борзенько дверцї від каси і скочив через пульт, коли вже другий розбишак станув передомною і загрозив револьвером. Межи тим розбишаком, а урядником банковим Фляйшлем, котрий хотів его сперти, розпочалась тягачина. Фляйшль крикнув до практиканта Штерна, щоби той пішов до телефону і повідомив полїцию. Штерн пустив ся до телефону, але другий розбишак не пустив его і зранив ножем в чоло. Другий з розбишаків змусив мене тодї, щоби я отворив касу. Тодї вхопив він що лиш ему попало ся в руки, після мого обчислення 46.000 К готівкою і 1000 купонів комуналь-

них облїґаций пештеньского угорского банку комерцияльного. Коли упорав ся з ограбленем каси, увійшов якийсь помічник купецкий із сусїдного склепу. Єго змусили, щоби він собі сїв і сидїв тихо. Так само стало ся і з двома молодими дївчатами, котрі прийшли були зложити гроші в банку і з якимсь жебраком.

Повідомлена о тім рабунку полїция розпочала зараз енерґічне слїдство, а їй станула дуже в пригодї жінка властителя корінного склепу, якась Швайґерова, котра сказала, що саме перед 12 годиною видїла, як на улици коло банку станув якийсь фіякер, а з него висїло 2 молодих людий, котрі заплатили фіякрови і пішли до банку.

Полїциї удало ся опісля вислїдити фіякра, котрим розбишаки були приїхали до банку, а відтак втікали ним з добичею. Віз був власностию підприємця фіякерского Йосифа Кляйна, а якийсь послугач міский ваймив був его на цїлий день. Після зізнаня того послугача незнакомий казав ему насамперед наймити самоїзд, але відтак відступив від того, бо за самоїзд на день зажадали 160 К. Віз мав чекати на того незнакомого перед якоюсь кавярнею при ул. Арени, і він явив ся там в супроводї якогось може 30-лїтного мужчини. Оба незнакомі казали відтак фіякрови чекати на ул. Йосифа в Новім Пештї, а самі пішли пішки на улицю Арпада, де знаходить ся філїя банку. За яких 20 мінут вернули назад з мішками і торбою і казали повести ся насамперед до місцевости Фош недалеко Будапешту, а відтак до Керепеша. Коло Керепеша злїзли з воза і пішли до лїса коло сеї місцевости. Коли вернули назад до фіякра, мали вже лиш торбу, а мішки мабуть закопали в лїсї. Оба поїхали відтак до Ґеделе і там заплатили візникови, котрий видїв, як они поспішним кроком ішли на дворець.

Нинїшні депеші з Будапешту доносять, що полїциї вже удало ся вислїдити і арештувати обох розбишаків. Що они допустили ся рабунку зовсїм на спосіб практикований в Росиї, се зовсїм природна річ, бо оба походять з Росиї. Один з арештованих називає ся Пяскевич, есть робітником в зелїзній ґутї, а родом з Росиї. Він рішучо всему перечив, а зрабованих гроший крім кількасот корон при нїм не найдено. Другий арештований називає ся Антосевич; він мешкав від довшого часу в Будапештї і признав ся, що брав участь в нападї. Вчера по полудни аґенти полїцийні поїхали з ним до лїса в Керепеш, де знайшли закопані гроші, а відтак до Ґеделе, де розбишаки закопали револьвери.

— **Репертуар львівского руского народного театру в Станиславові** (Саля тов. ім. Монюшка. Початок представленя о год. 7·30 вечером).

В суботу, 31 с. м. в друге „Жидівка“ опера в 5 дїях Галевія. Гостинний виступ М. Шляфенберга.

В недїлю, 1 падолиста о год. 3 пополудни по знижених до половини цїнах: „Сватане на Гончарівцї“ народна оперетка Гр. Квітки Основяненка; вечером о годинї 7·30 „Чумаки“, комедия в 4 дїях Карпенка Карого.

— **Іспити квалїфікацийні** на учителів ґімнастики в школах середних і семинариях учительских відбудуть ся у Львові дня 17 падолиста с. р. Кандидати, що зголошують ся до того іспиту, мають внести до комісиї іспитової подане на письмі, в котрім треба предложити: 1) опис житя і образованя; — 2) виказати укінчене школи середної або семинариї учительскої; — 3) подати мову, в котрій наміряють удїляти науку. Поданя зі зголошенем до іспиту приймає до 15 падолиста с. р. предсїдатель комісиї іспитової у Львові, проф. др. Генрих Кадий, ул. Зелена ч. 15.

— **Дрібні вісти.** Вечір піснї і гумору дра Льва Лопатиньского відбуде ся в Тернополї в недїлю дня 1 падолиста с. р. в салї „Міщаньского Брацтва“ з богато вокальною і декламацийною проґрамою. — З днем 27 с. м. занедужало у Львові на шкарлятину 5, подужало 11, умерло 2, а подужало в лїченю 182 осіб. — В Чернївцях відбув ся вчера в архіепископскій палатї обхід сотних роковин основаня першої черновецкої державної ґімназиї. — З Манїлї доносять, що підчас послїдного тайфуну згинуло там 500 людий. — П. Володимир Мастикаш отвирає в Жеґестові з днем 15 падолиста с. р. курс науки дяківства і нотного співу. — Жінка теслї Николая Гнїдого, замешкалого при ул. Гофмана ч. 16, забравши без відомости мужа 800 кор. готівкою, і чотири книжочки каси ощадности на загальну суму 5600 корон а крім того книжочку, виставлену на імя Каролини Брих на 360 кор. і богато инших дрібниць, втекла і щезла без слїду. — П. Цецилїя Граб згубила золоту бразлетку вартости 50 корон, а лякерник Маєр Бриф згубив книжочку каси ощадности на 800 кор.

— **Перенесене тлїнних останків бл. п. Волод. Шашкевича.** Заходом товариства „Просьвіта“ відбуде ся ві второк, дня 3. падолиста, о год. 9 рано, перенесене тлїнних останків бл. п. Володимира Шашкевича з XII. поля, яке тепер перекопує ся, до родинного гробу бл. п. Маркіяна Шашкевича на Личаківскім кладовищи. Видїл товариства робив заходи, щоби перенесене могло відбути ся в понедїлок, або хоть в пополудневих годинах, щоби загал міг взяти участь, та маґістрат м. Львова, з огляду на се, що в понедїлок припадає задушний день латиньского обряду, як також з огляду на санїтарні приписи, позволив на перенесене ві второк в ранїшних годинах. Відложити перенесене на пізнїйший час не можна, бо через перекопуване XII. поля може бути кождого дня перекопаний гріб бл. п. Володимира. Саме імя Шашкевича вистарчить, щоби всї члени рускої суспільности, яким на се позволять їх урядові занятя, взяли участь в перенесеню, та сим способом віддали сю, справдї послїдну прислугу синови того, що перший будив галицку Україну до нового житя. — *Видїл товариства „Просьвіта“.*

— **З Учительскої Громади.** В недїлю дня 1 падолиста о 10 год. рано у великій салї „Народного Дому“ у Львові відбудуть ся перші загальні збори товариства. Не сумнїваємо ся, що Вп. Учительство, що в мартї с. р. узнаючи конечну потребу такого товариства, порішило приступити до его основаня, і без зазиву по часописях радо і численно явить ся на зборах. При сїм пригадуємо, що з хвилею отвореня загальних зборів, лїста дїйстних членів мусить бути замкнена і відчитана, щоби знати, хто має право голосу на загальних зборах. Тому для уникненя всяких непорозумінь і колїзий, просимо ще раз всїх Вп. запрошених, щоби у власнім інтересї надіслали що скорше заяви зі своїм підписом до комітету під вказаною адресою. Хто би однак не міг з сим поспішитись до недїлї, зволить ласкаво перед отворенем зборів зголосити ся зі заявою в салї зборів до секретаря комітету, котрий для вигоди Вп. участників зараз по 9 год. справи буде полагоджувати. — З орґанїзацийного комітету.

Телеграми.

Будапешт 30 жовтня. Нїмецкий амбасадор у Відни, Чіршкі прибув тут і був на авдиенциї у цїсаря. Авдиенция Чіршкого стоїть в звязи з диспозициями з нагоди наміреного побуту цїсаря Вільгельма в Австриї. Опісля відбув Чіршкі конференцию з бар. Еренталем.

Будапешт 30 жовтня. Нинї о 10 годинї рано зібрала ся австрийска делеґация на повне засїдане. Раджено дальше над ординарією войсковим. На початку засїданя забрав голос мінїстер війни бар. Шенайх і відповідав на ряд інтерпеляций.

Петербург 30 жовтня. Мінїстер справ заграничних Ізвольский був вчера на авдиенциї у царя в Петергофі.

Франкфурт 30 жовтня. „Frankf. Ztg.“ доносить з Софії, що Порта офіцияльно повідомила болгарске правительство, що готова розпочати безпосередні переговори з Болгариєю. Нинї збирає ся болгарска рада мінїстрів в цїли іменованя делеґатів до переговорів з Туреччиною.

Петербург 30 жовтня. Ґр. Бобрінский старає ся о узискане авдиенциї в Петербурзї в цїли підпираня Сербії Росиєю.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1908 — після часу середноевропейского.

ПРИМІТКА. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою (*). Нічна пора числить ся від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40, 2·30, 8·55, 1·30,** 5·50*, 7·25, 9·50, 5·45, 9·50*.
„ Ряшева: 1·10.
„ Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·06, **2·15,** 5·40, 10·30*.
„ Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·00,** 5·15, 10·12*.
„ Черновець: **12·20, 6·40*,** 8·07, **2·05,** 5·57, 9·30*.
„ Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·20.
„ Станиславова: 5·40*, 10·05*.
„ Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
„ Яворова: 8·26, 5·00.
„ Самбора: 8·00, 10·30, 2·00, 9·10*.
„ Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·4[illegible], 11·00*.
„ Стрия, Тухлї (від 15/6 до 20/9): 3·50.
„ Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·00*, 12·45*,** 3·50, **8·25,** 8·40, **2·45,** 6·12*, 7·35*, 11·15*.
„ Ряшева: 3·30.
„ Підволочиск (головний дворець): 6·20, 10·40, **2·16,** 7·45*, 11·10*.
„ Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·08, **2·31,** 8·08*, 11·32*.
„ Черновець: **2·50*,** 6·10, **9·10,** 9·35, **2·33,** 10·38*.
„ Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·25*.
„ Рави, Сокаля: 6·14, 7·10*.
„ Яворова: 6·58, 6·30*.
„ Самбора: 6·00, 9·05, 4·00, 10·45*.
„ Коломиї і Жидачева: 6·03*.
„ Перемишля, Хирова: 4·00.
„ Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·25, 6·42*.
„ Бельця: 11·05.
„ Станиславова-Ворохти (від 1/7 до 25/7): 6·40

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

До Львова:

З Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 8·15 рано, 8·20 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 3·27 по полудни і 9·25 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 8·15 рано, 3·27 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 1·45 по полудни, (від 1 липня до 31 серпня) що дня 8·15 рано, 3·27 і 5·30 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 10·05 перед полуд. і 1·46 по полудни.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 3 мая до 15 вересня в недїлї і римо-кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 28 мая до 13 вересня в недїлї і рим.-кат. сьвята 9·58 вечер.

З Любіня від 17 мая до 13 вересня в недїлї і рим.-кат. сьвята 11·45 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 7·20 рано, 3·45 по полудни, в недїлї і римо-кат. сьвята 2·30 по полуд. і 8·34 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 7·21 рано, 2·30 і 3·45 по полудни, 8·34 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 12·41 по полуд. (від 1 липня до 31 серпня) що дня 7·21 рано, 2·30, 3·45 і 5·50 по полуд., 8·34 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 9·00 перед полуд. 12·41 по полуд.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що недїлї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 3 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·35 перед полуднем (від 28 мая до 13 вересня в недїлї і рим. сьвята).

До Любіня 2·15 по полудни (від 17 мая до 13 вересня в недїлї і рим. сьвят).

За редакцию відповідає: **Адам Крахевецкий.**

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).